

ПРЕС-РЕЛІЗ

до засідання «круглого столу»

«Загрози національній безпеці України в еколого-техногенній сфері: стан і тенденції»

Аномальне використання природних ресурсів, забруднення основних життєзабезпечуючих екологічних систем і виснаження їх відновлювальних можливостей, зниження якості сільськогосподарських угідь, скорочення до критичного рівня площі лісів, надмірна зарегульованість річкової мережі, наслідки Чорнобильської катастрофи призвели до широкомасштабних деструктивних процесів в оточуючому середовищі, які становлять реальну загрозу національній безпеці держави у багатьох сферах.

Без перебільшення можна сказати, що конкурентоспроможність національної продукції на міжнародних ринках все ще зберігається значною мірою за рахунок надмірного навантаження на природно-ландшафтні системи. Очевидно, що ми інтенсивно розтрачуємо природні ресурси, що належить прийдешнім поколінням.

Навряд чи можна очікувати зміни ситуації на краще в екологічній сфері за умов гальмування інноваційної політики та переважання у національній економіці застарілих ресурсно- та енергоємких виробництв третього технологічного укладу, примітивного сільськогосподарського виробництва, недосконалості природоохоронного законодавства і низької екологічної культури в суспільстві та державі в цілому.

Екологічні проблеми це не суто український феномен. На сьогодні ці проблеми стали предметом міжнародної політики і увага міжнародної спільноти до них з часом тільки зростає. Разом з тим в Україні екологічна ситуація одна з найкритичніших по крайній мірі у Європі.

Вражає легкість, з якою ми відводимо сотні гектарів під сміттєзвалища, хвостосховища, здійснюємо видобуток мінеральної сировини за екологічно недосконалими технологіями, в цей час, як держави тратять величезні ресурси, відвойовуючи значно менші території у морів і пустель.

При збереженні існуючих тенденцій природокористування та розвитку економіки і такого ж рівня екологічної культури вже у недалекій перспективі Україна може безповоротно втратити природно-ресурсний потенціал сталого розвитку у більшості регіонів. У найближчий час негативні регіональні гідрогеологічні процеси на Калуському, Стеблівському та Солотвінському солевидобувних рудниках Івано-Франківської та Львівської областей можуть перерости у екологічну катастрофу трансграничних масштабів.

Критична екологічна ситуація склалась у інших промислово навантажених регіонах країни, у зв'язку зі значною щільністю промислових викидів та скидів.

Подолання проблем у даній сфері потребує підсилення екологічного імперативу у соціально-економічній політиці держави, що означає перехід економіки на ресурсозберігаючі і енергозберігаючі та маловідходні технології, запровадження технологій використання техногенних родовищ та техногенних ресурсів, виховання екологічної культури, тощо.

Необхідною умовою покращання техногенно-екологічного стану в країні є інвентаризація та удосконалення існуючого законодавства щодо регулювання питань у цій сфері та посилення контролю за його дотриманням, розробка нових національних стандартів щодо управління природними ресурсами та приведення їх у відповідність міжнародним стандартам.

До першочергових завдань державної політики у сфері екології є розробка та прийняття державної Стратегії національної екологічної політики на період до 2020 року.